

Korrekte citater og kildeangivelse

Hvordan indsætter jeg citater rigtigt?

Citater illustrerer og fremhæver forfatterens argumentation og underbygger udsagn. De tjener desuden som dokumentation for, at de iagttagelser, du gør dig i teksten, eller de konklusioner, du uddrager af teksten er holdbare. Der er dog visse regler for brugen af citater, som er vigtige at følge.

Et citat er den ordrette eller indholdsmæssige gengivelse af andres tekster eller ytringer. Det er tilladt at bruge citater, når disse fungerer som bevis for et givet synspunkt, bidrager til en bedre forståelse eller er med til at uddybe det fremførte.

Hvad og i hvilket omfang der kan citeres, uden at det vil blive betragtet som plagiat og dermed snyd fremgår af følgende. Når man arbejder med citater, er der fire grundregler, man bør holde sig for øje:

- **Genkendelighed:** Læseren skal umiddelbart kunne genkende hvilke passager, der udgør et citat.
- **Nøjagtighed:** I det direkte citat skal ordene, ordstillingen, retskrivningen og tegnsætningen - altså også fejl - overtages direkte fra originalen. Man kan gøre opmærksom på eventuelle fejl med bemærkningen [sic!] umiddelbart efter det pågældende ord.
- **Umiddelbarhed:** Man bør så vidt muligt bruge originale tekster til citater. Det vil sige, at man ved fremmedsproglige tekster bør citere i originalsproget.
- **Hensigtsmæssighed:** Man bør kun benytte sig af citater, hvis de virkelig er relevante for det tema, der behandles i bogen.

Der er også nogle formalia, man bør overholde:

1. Citatets begyndelse og slutning markeres med anførselstegn: „*Man kan lære umådeligt meget af de gamle ordsprog, men man gør det ikke.*”
2. Hvis man udelader ord/passager fra det originale citat, fremhæver man udeladelsen ved hjælp af firkantede parenteser og tre punkummer: „*Man kan lære umådeligt meget af [...] ordsprog, men man gør det ikke.*”
3. Ordret tale i citater skal markeres med en anden type anførselstegn: „På et tidspunkt udtalte Robert Storm Petersen følgende: »*Man kan lære umådeligt meget af de gamle ordsprog, men man gør det ikke.*«”
4. Citater i et citat markeres ved start og slut med et ,enkelt anførselstegn`: „Han betegnede ham som forbryder, ,hvis karriere der burde sættes en stopper for`, og skældte ham ud.”
5. Egne indskud i et citat skal sættes i en firkantet parentes: „*Præsidenten [i USA] vælges for en fireårig periode.*”
6. Når man citerer verslinjer og strofer kan man enten gengive dem direkte efter originalen eller markere linjeskift med skråstreg „/” og slutningen af strofen med dobbelt skråstreg „//”.

Kildeangivelse

I forbindelse med kildeangivelse af et citat er der flere muligheder. Den mest almindelige er en fodnote (på samme side) eller en slutnote (efter kapitlet eller

hovedteksten). Disse markeres med et hævet tal i hovedteksten. Selve fod- eller slutnoten indeholder så de nødvendige oplysninger til at kunne identificere kilden i den afsluttende litteraturliste.

Litteraturlisten til slut i opgaven skal indeholde den komplette kildeangivelse. Brug [vejledningen](#) med den standard, som vi har valgt at bruge på FG.

Et citat uden anførselstegn kalder man et „plagiat“. Juridisk set drejer det sig om tyveri af åndelig ejendom, da fremmede ideer er blevet fremsat som værende ens egne.